

Có Bao Giờ Em Hỏi - Lê Quang

Toronto 2002 ...

Hắn lết chiếc xe Toyota Corrola đời 88 dọc theo đường Ossington - xăng còn một nấc. Khói xanh xịt sau xe hắc mùi khó chịu. Mấy ông già Tây đi đường đứng lại nhìn hắn nhăn nhó. 'Oh well,' hắn mỉm cười. Nhét cái cassette cũ kỹ - mà dường như đã được nghe qua cả ngàn lần vào trong máy hát - chỉ nghe được loa bên trái - rè rè một giọng hát nam: 'Có bao giờ em hỏi, vì sao ta yêu nhau ..' Hắn nhấp môi theo một cách say mê.

20 cây số một giờ - những người chạy xe sau hắn bấm kèn inh ỏi. 'Oh well,' hắn mỉm cười. Bài hát thứ hai: 'Có bao giờ em hỏi, vì sao ta yêu nhau ..' - bài hát thứ ba 'Có bao giờ em hỏi, vì sao ta yêu nhau ..'

Đúng vậy, hắn chả màng đến ai. Dường như đã chán nhấp môi theo bài hát, hắn nhìn chăm chăm phía trước, suy tư, bối rối. Gần đến quán cà phê DL - 'kết ...!' - hắn thắng đột ngột - mấy thằng tây trẻ chạy vượt qua mặt hắn chưởi bối rối đưa ngón giữa ra. Oh well, cả thế giới này chỉ có mình hắn.

Không, hôm nay 'nó' không có làm - hắn lẩm bẩm rồi quanh xe chữ U.

20 cây số một giờ - 'Có bao giờ em hỏi, vì sao ta yêu nhau ..'

Sài Gòn 1989 ...

Tấp nập người. Xe cộ đông nghịt. Kèm bấm inh ỏi.

'Nó' ngồi sau hắn, ôm eo chặt ních.

- Ghé uống cà phê nghe em?
- Dạ

Hắn khoát tay lên vai 'nó', cả thế giới im lặng. Chỉ có hắn và 'nó.' Hắn nhắm một chú cà phê, suy tư. 'Trời Sài Gòn đẹp vô cùng,' - hắn nghĩ - 34 độ C, inh ỏi kèn xe, bụi bặm - nhưng Sài Gòn vẫn đẹp vô cùng. 'Nó' ngồi bên hắn, 'nó' làm cho cả thế giới này đẹp. Hắn đang yêu - bây giờ đối với hắn cái gì cũng đẹp. Hắn quên cả chiếc xe cũ kỹ bị hư hỏng của hắn đang đậu nhờ ở nhà thằng bạn - cái bill Visa hơn \$5000 đồng đã hai tháng không trả - tiền nhà đã qua 6 ngày ... Bây giờ hắn chỉ biết 'nó' và có 'nó'. 'Nó' là cả thế giới này đối với hắn. Hắn quên tất cả mọi thứ, và quên tự hỏi là 'nó' có yêu hắn hay không

Toronto 2000 ... tháng Hai

- Đi đâu vậy?
- Ra ngoài, 'nó' trả lời một cách cộc cằn.

Hắn lùi thúi vào nhà, thấy cục thịt nguội vào tủ lạnh rồi bật TV lên - dự báo thời tiết 'ngày mai sẽ có bão tuyết lớn' Hắn tắt TV rồi đi lên đi xuống trong căn phòng củ kỹ, chật hẹp - 'không biết ngày mai có đề máy xe nổi không ...' - hăm lẩm bẩm suy tư.

Toronto 2000 ... tháng Ba

- Đi đâu vậy?
- Dọn ra
- Hà?
- Tui không muốn ở với anh nữa. Cô Sáu nói tui dọn ra. OK? Tui chưa bao giờ thương anh. Tui không ở như vậy được nữa.
- Hà?

Hắn lùi thúi vào nhà, rồi đi lên đi xuống trong căn phòng củ kỹ, chật hẹp - 'không biết ngày mai có đi làm nổi không ...' - hăm lẩm bẩm suy tư.

Toronto 2002 ...

20 cây số một giờ - 'Có bao giờ em hỏi, vì sao ta yêu nhau ..'

Vẫn dọc theo con đường Ossington Ave. Con đường quen thuộc. Người ta vẫn bấm còi inh ỏi và chửi rửa hăn. Nhưng hăn vẫn không màng. Cả thế giới này chỉ có mình hăn. Cái đơn độc kinh khủng này làm hăn tuyệt vọng và dường như không biết đến ai. Cái bill Visa vẫn còn \$5000, tiền nhà đã qua 8 ngày ... Nhưng tất cả có nghĩa là gì? Vì cả thế giới này chỉ có mình hăn. Hăn không nợ nần gì ai và cũng không thuộc về ai. Hăn cô đơn và tuyệt vọng.

Tới cuối con đường, hăn rẽ phải rồi bất ngờ nhấn hết gas xe.

'BANG ...!'

Chiếc xe như bị vụn ra, cánh cửa bay qua một bên và nằm ngay giữa đường. Kèm bấm inh ỏi, nhưng dường như không ai nguyện rửa hăn cả. Xe cứu thương đổ tới chỉ trong vòng nửa phút. Khói bốc nghi ngút.

Cái loa bên trái vẫn còn hát: 'Có bao giờ em hỏi, vì sao ta yêu nhau ..' - Anh nhân viên cứu thương lau mồ hôi trán rồi lầm bầm: 'What the !@#\$ was the guy listening to?'

....

'Nó' bật TV lên.

'A driver lost control and

'Nó' đưa tay lên che miệng lại.

- Cô Sáu ơi ... hình như ...

Từ ngày hôm nay, 'nó' sẽ hoàn toàn được tự do.

Lê Quang - Toronto - 2002